

Ročník XII.

Číslo: 1/2013

Jún 2013

Vážení spoluobčania,

v každom človeku drieme dobro aj zlo,
tak ako sa spieva v jednej známej piesni:

*„Doktor Jekyll, mister Hyde, majú veľkú smolu,
vôbec sa im nedarí poklebetiť spolu.
Doktor Jekyll, mister Hyde, chodia stále sami,
jeden bozky rozdáva, druhý zasa rany.“*

Tá prvá veta platí hlavne pre naše deti. V detstve, keď sa ešte formuje ich charakter, veľmi záleží na nás rodičoch, starých rodičoch a okolí, čo z nich vyrastie. Naše deti máme nadovšetko radi, urobili by sme pre nich všetko. Snažíme sa im vytvoriť čo najlepšie zázemie - dávame im svoju lásku, starostlivosť. Preto nechápem, kde sa v nich berie zlosť, agresivita, zákernosť a sklon k vandalizmu. Poznám všetky deti v našej dedine a mám ich veľmi rada. Poznám aj ich rodičov, sú to slušní ľudia, ktorí určite nehovoria svojim deťom, aby ničili náš spoločný majetok a predsa sa tak deje. Pokiaľ by sa to stalo raz či dvakrát, tak by som privrela obe oči a brala to ako mládežnícku nerozvážnosť. Sem - tam rozbité okno, ku ktorému sa priznajú a opravujú na svoje náklady, to sa stávalo aj nám. Lenže v našej dedine sa ničia rôzne veci a pritom nemáme neprispôsobivých spoluobčanov, čo nám mnohé susedné obce závidia.

Teraz konkrétne. Vianoce - najkrajšie sviatky v roku .Všetci - malí aj my starší sa na nich tešíme a snažíme sa ich pripraviť čo najkrajšie, aby deti raz keď budú dospelí, na nich s nostalgickou spomínali. V posledných rokoch je moderné osvetlenie domov a priestranstiev pred nimi. Aj my na obecnom úrade sme pred pár rokmi kúpili vianočnú výzdobu, aby aj naša obec bola sviatočne osvetlená. Výzdoba nestála málo a boli by sme radi, aby vydržala čo najdlhšie. Každý rok objednávame plošinu, ktorá nám osvetlenie namontuje, čo znamená ďalšie výdavky. V decembri minulého roku nám bohužiaľ osvetlenie svietilo len jeden- jediný deň. Naša mládež si urobila z neho terč . Dovtedy do neho hádzali kamene, až svietiť prestalo . Na druhý deň sme znova objednali plošinu, opravili rozbité časti a scenár sa zopakoval znovu – kamene urobili svoje. Potom sme to už nechali tak a ja som celé Vianoce počúvala od spoluobčanov - akú krásnu výzdobu majú ostatné obce a u nás svietil len jedno či dve písmená. Možno sa nad tým najviac pohoršovali práve rodičia detí, ktoré výzdobu zničili. A to nie je ojedinelý prejav vandalizmu v našej obci. Pozrite sa, ako vyzerá naša autobusová zastávka. Zastávka, v ktorej večer čo večer sedí naša mládež a ráno sa tam pred vetrom, dažďom či snehom schovávajú ich rodičia. Zlomená lavička, skoro všetky okná sú porozbíjané. Dávali sme ich pravidelne opravovať - najprv obyčajné sklo, potom sklo s pletivom, lexan. Nič ne-

vydržalo. Zohnuté dopravné značky, rozbité cestné zrkadlo pred pohostinstvom, okopané javisko na ihrisku - to všetko nesie znaky vandalizmu. Ale čo ma najviac trápi - to je náš park. Keď sa nám podarilo zo smetiska urobiť oddychovú zónu pre deti i dospelých, veľmi som sa tešila. Moja radosť bola o to väčšia, že tam každý deň vidím deti - od batoliat s rodičmi až po tínedžerov. Využívajú ho na sto percent. Dokonca na opekánie si robia poradovník. A tak nechápem, keď sa tam tak radi stretávajú, ako si ho môžu zároveň sami ničiť. Polámané lavičky, otrhané tabule označujúce názvy stromov, okopaný altánok, porozhadzované kamene na chodníku a najnovšie aj zlomený strom. Strom, ktorý tam rástol už štvrtý rok.

To všetko robia naše deti, deti ktoré my starší vychovávame. Tie deti, ktoré keď bola vyhlásená brigáda ochotne prišli a pomáhali upratovať. Deti, ktoré miništrujú v kostole, ktoré hrajú futbal a reprezentujú našu obec, deti, ktoré sú aktívne ako mladí hasiči.

Stále si kladiem otázky: Kde sa to v tých deťoch berie? A čo ešte môžeme v tomto smere urobiť my dospelí? Naše deti – to je predsa naša budúcnosť ale tiež zodpovednosť a naša vizitka. Skúsme sa nad tým zamyslieť a niečo pre to urobiť . Dajme si záležať na tom, aby v našich deťoch sa nestretával zároveň doktor Jekyll aj mister Hyde.

Ludmila Ďurčáková
starostka obce

ŽIVOT

Chlapec sa prechádzal v horách so svojim otcom. Zrazu sa potkol, spadol, udrel sa a zakričal: „Aaau!“ Popri bolesti začul z hôr hlas, ktorý zopakoval: „Aaau!“ Zo zvedavosti sa opýtal: „Kto si?“ A dostal odpoveď: „Kto si?“ Potom zakričal: „Ja ťa počujem! Ale kto si?!“ A hlas odpovedal: „Ja ťa počujem! Ale kto si?“ Nahnevany chlapec znovu zakričal: „Hlupák!“ A dostal odpoveď: „Hlupák!“ Vtedy sa chlapec pozrel na svojho otca a opýtal sa: „Oci, čo sa deje?“ Otec sa usmial a povedal: „Synček môj, teraz pozorne počúvaj.“ A potom muž zakričal: „Ty si najlepšii!“ Hlas odpovedal: „Ty si najlepšii!“ Dieťa bolo prekvapené a nerozumelo. Tak mu otec vysvetlil: „Ľudia to volajú ozvena, ale v skutočnosti je to ŽIVOT. Život ako ozvena, t i vracia to, čo ty povieš, alebo spravíš. Život nie je nič iné ako odraz našich činov. Ak si ty praješ viac lásky na svete, musíš vytvoriť viac lásky v tvojom srdci. Ak chceš, aby ťa ľudia rešpektovali, musíš ty ich rešpektovať . Toto je princíp, ktorý treba vložiť do všetkého v živote. Život ti vracia to, čo si dal ty jemu. Náš život - to je zrkadlo nás samotných.“

PAVOL HOROV ZNÁMY - NEZNÁMY

O rok v máji si pripomenieme sté nedožitú narodeninu národného umelca – básnika Pavla Horova. Literárne múzeum nášho slávneho rodáka navštevujú každoročne, mimo žiakov základných a stredných škôl, aj vysokoškoláci, ktorí píšú seminárne práce na rôzne témy, ktorých spoločným menovateľom je Pavol Horov alebo literárne múzeum nesúce jeho meno. Teší nás, že poézia Pavla Horova neupadla do zabudnutia a jeho verše pozná aj dnešná mladá generácia.

Dnes vyberáme krátke ukážky z dvoch seminárnych prác:

„Ach ešte k vám sa vracat vy moje valaly ...“

Pavol Horov a obraz domova

Moja seminárna práca je venovaná zemplinskému básnikovi Pavlovi Horovovi. V nasledujúcich riadkoch sa pokúsím analyzovať jeho diela a určiť motívy späté s jeho rodiskom. Konkrétne sa zameriam na svet domova, lebo rodná zem bola pre básnika „jediná pevná v čase/ bezpečná v priestore/ pred ktorou básnik trasie/ sa v láske a pokore.“ (Chuda, 1986, s. 38)

Obraz domova teda súvisí, resp. lepšie povedané rovná sa jeho rodku - Bánovciam nad Ondavou. Je to dedina v oblasti Zemplína, ktorej hranice zo západnej strany určuje rieka obsiahnutá v samotnom názve „valalu“ Ondava. Pavol Horov však ako domov nechápe len rodnú dedinu. Domovom mu nie je len rodný dom, ale Zemplín ako taký, aj s odľahlejšími miestami a mestami. Obraz domova ako celok by sa však dal rozdeliť na menšie časti a to tieto celky: motív Zemplína, motív matky a otca, motív vody a motív hlíny.

Uvedené motívy v textoch Pavla Horova nevystupujú len samostatne. Častá je aj ich kombinácia. Takýmto spojením menovaných motívov je aj báseň **Zacnelo sa mi za valalom**:

„Zacnelo sa mi za valalom
po chladnom sinom svítaní
Za chyžkou ako hniezdo malou
že sa mi zmestí do dlani ...
Zacnelo sa mi po **Zemplíne**
čo sviežou zemou rozváňa
Po **rieke** ktorá tíško plynie
mocnými brehmi sputaná ...
Zacnelo sa mi po **materi**
Po teplej nehe náručia ...

Na konci môžeme vysloviť postulát, že Pavol Horov svojej tvorbe vytvoril dokonalý obraz jeho domova Zemplína. Nedá sa tvrdiť, že by sa téme domova venoval len v istej etape jeho tvorby. Práve naopak, uvedené ukážky potvrdzujú, že jednotlivé motívy sú súčasťou každej jednej básnickej zbierky. Jeho texty určite uhasia smäd po kvalite.

Jana Rapáková /Trhovište/
Univerzita P.J. Šafárika v Košiciach
Filozofická fakulta
Aprobácia: SJ - NJ

Stopy po predkoch na našom území

Témou mojej práce je Pavol Horov, slovenský básnik a prekladateľ 20. Storočia, ktorého prvé stopy sa datujú v období prvej svetovej vojny na východe Slovenska. Keďže pochádzam z rodného regiónu národného umelca Pavla Horova, problematika zrodu tohto talentovaného poeta, jeho život a tvorba sú mi veľmi blízke.

Exkurzia, ktorú som absolvovala predčila o Pavlovi Horovovi, jeho živote, tvorbe a prínose pre spoločnosť, bola veľmi poučným zážitkom, či už z literárneho alebo historického hľadiska. Len a len potvrdila, že tento slovenský básnik bol nielen veľkým umelcom, ale hlavne človekom, ktorý do literatúry a spoločnosti veľa priniesol a ktorý sa snažil svojím pôsobením zmeniť malý kúsok sveta. Dodnes žije v ľuďoch, ktorí sa zaujímajú o jeho nesmrteľnú tvorbu. Práve týmto spôsobom je meno Pavol Horov

stále živé, a to nielen v učebniciach a múzeách, ale v našich srdciach.

Túto exkurziu je možné vykonať so žiakmi základných škôl druhého stupňa, ktorých sa sice tvorba Pavla Horova na hodinách slovenského jazyka a literatúry dotýka len okrajovo, no predovšetkým so študentmi stredných škôl a gymnázií štvrtého ročníka, kde Pavol Horov tvorí jednu z okruhov maturitných tém. Jej prínos je príznačný pre rozvíjanie poznatkov o národných autoroch, o dôvodoch, prečo sa rozhodli tvoriť, o tom, aký odkaz v sebe dodnes nesú ich básne, čo zmenili, čo staré v literatúre oprášili a čo naopak priniesli úplne novátorské.

Exkurzia, ktorú som absolvovala všetky moje očakávania, dokonca ich predbehla.

Dominika Záhorská /Tušice /
Trnavská univerzita v Trnave,
Pedagogická fakulta Aprobácia: SJ - AJ

NAŠI MLADÍ

Ľudka Tkáčová, 13 rokov

Radoslav Vargá

NAČO SÚ NÁM KNIHY?

ČÍTANIE SÚ OTVORENÉ DVERE DO KÚZELNÉHO SVETA

*Čítať peknú knihu je nepretržitý dialóg,
v ktorom kniha hovorí a naša duša odpovedá.
(André Maurois)*

Čítanie kníh dnes akoby vyšlo z módy. V posledných rokoch sa do popredia dostala televízia, video, počítače, internet a mnohí si povedia: „Načo sú nám vôbec knihy, veď máme počítač a internet?!“ Všetci sme plne vytiažení – v práci, v škole i doma, a tak na knihy nám akosi nezvyšuje čas. Možno si ešte tak narychlo prečítame v časopisoch nejaké tie „pikošky“, o tzv. dnešných celebritách. Nečítajú rodičia a nečítajú ani deti, lebo považujú knihy za nezaujímavé a nudné. Aj oni si radšej pozrú sfilmovanú verziu literárneho diela a obsah kníh na povinné čítanie si odpisujú z internetu. Žiaľ, neuvedomujú si, o čo sa ochudobňujú. Knihtlač patrí k najvýznamnejším vynálezom v dejinách ľudstva. Bez jej vynájdenia by určite nebola vzdelanostná úroveň ľudstva na dnešnej úrovni. Čítanie kníh rozširuje slovnú zásobu, obohacuje človeka a robí ho lepším.

V jednom rozhovore položili Danielovi Hevierovi / básnik, spisovateľ, autor textov popových hitov/ nasledujúcu otázku: „Prečo kniha prežila aj popri internete a televízii? Prečo ľudia stále čítajú?“ A tu je jeho odpoveď: „Možno je to sebaobrana, človek zisťuje, že čítanie mu poskytuje vnútorný priestor, azyl. Sice k nemu hovorí iný človek, často aj iné názory, ale nemanipuluje ho. A možno preto človek hľadá tú vnútornú slobodu v slobode iných.“

Miestna ľudová knižnica v Bánovciach nad Ondavou je umiestnená v priestoroch Literárneho múzea Pavla Horova. Naša knižnica je síce malá, má niečo cez 3-tisíc zväzkov kníh, ale každý čitateľ si tam môže nájsť niečo pre seba. V posledných rokoch väčšinu čitateľov /70%/ tvoria ženy a tomu sa prispôsobuje aj nákup literatúry. Za posledné 3 mesiace sme v literár-

nom múzeu v spolupráci s Knižnicou Gorazda Zvonického v Michalovciach a Úniou žien Slovenska pripravili 2 podujatia – besedy. Prvé podujatie bolo v rámci Predvianočného stretnutia, kde sa predstavili 2 regionálne autorky – Mária Dományová, Anna Garbinská a tiež amatérska maliarka Renáta Hladová. Beseda bola obohatená o výstavku paličkovanej čipky žien zo Strážskeho. V rámci Mesiaca knihy sme medzi nami privítali košickú autorku s nezvyčajným menom – Tina van der Holland. Autorka zaujala ženy pútavým rozprávaním o svojom živote i knihách, ktoré sú nám veľmi blízke, lebo mnohé z nás – čitateľiek prežívajú podobné osudy ako hrdinky jej príbehov. Podujatie spestrili krásne vyšívané gobelíny Agáty Jurkovej. Obe besedy a sa stretli s veľkým úspechom medzi čitateľkami, o čom svedčí aj to, že knihy, ktoré autorky doniesli sa rýchlo rozchytali, dokonca v druhom prípade ich bolo málo. Teší nás skutočnosť, že v našej obci uchováваме odkaz básnika Pavla Horova a napriek hektickej dobe, ktorá nepraje čítaniu, knihy v našej knižnici nezapadli prachom.

Ludmila Geročová

P.S. A na záver ešte niekoľko postrehov a reakcií na besedu s Tinou van der Holland :

Tina van der Holland : „Bol to skvelý zážitok! Pani Ludmila Geročová všetko krásne pripravila, moderovala a myslím, že spolu s ostatnými dámmami, aj s pani starostkou, sa podieľala aj na pečení koláčov. Aj tie boli skvelé – domáce – s orechami, škoricou a čokoládou. Všetkým ženám z Bánoviec n/O. , ktoré prišli napriek vetru, dažďu a zime, patrí moja veľká vďaka. Dámy, cítila som sa medzi vami úžasne.“

Anna Zabloudilová /predsedníčka OO ÚŽS v Michalovciach/ : „Ďakujeme za jedno úžasné popoludnie.“

Viera Némethová : Mne sa zdá, že stále platí staré dobré pravidlo – čím menšie mesto, tým srdečnejší ľudia. Je to vidieť aj z fotografií.

Gabriela Feňáková - pracovníčka ZKGZ v Michalovciach :*Bolo to veľmi dobre pripravené podujatie a jedno z najvydarenejších na akom som sa v poslednej dobe zúčastnila. Príbehy pani Hollanderovej sú nám veľmi blízke a knihy mizli ako teplé rožky. V prostredí Literárneho múzea Pavla Horova dotvoreného "maľovanými" gobelínmi a bezprostrednou atmosférou vytvorenou zúčastnenými dámmami som sa cítila veľmi príjemne. Prajem Obecnej knižnici v Bánovciach nad Ond. ešte veľa podobných stretnutí.*

Návšteva ministra kultúry M. Maďariča

VEĽKÝ SEN SA STAL SKUTOČNOSŤOU.

Každý človek o niečom sníva. Jeden chce mať pekný dom, iný moderné auto či chatu, ďalší veľkú rodinu ... K naplneniu takýchto snov je potrebná predovšetkým snaha a chcenie človeka, ale dôležité sú aj peniaze.

Naším snom - snom folklórnej skupiny Ondavčanka - bolo nahráť CD nosič s vlastnými pesničkami. Túžba bola silná, a tak sme peniažky z vystúpení zbierali a zbierali... No stále ich bolo málo. Ešte sme oslovili sponzorov, napísali projekt na Košický samosprávny kraj. A sen sa začal naplňovať.

29. apríla 2012 sme sa stretli s pánom Milanom Rendošom, ktorý nám urobil výber a réžiu pesničiek na cédečko. A 13. mája v priestoroch Literárneho múzea P. Horova konečne nahrávame so Železiarom naše prvé - originálne CD. Nahrávanie nám dáva zabráť, no výsledok stojí zato.

Naše prvé CD! Pomenovali sme ho podľa krásnej pesničky, ktorá je na našom CD nosiči „Zo šipara ruža“. Spolu je tam 30 piesní z nášho repertoáru. Striedajú sa rytmické piesne s pomalými, veselé so smutnými. Našu srdcovku je pieseň „Za Ondavu z tamtej strany“, ktorú nám

dala, už nebohá, pani Helena Baková.

Slávnostný krst cédečka bol lupienkami šípových ruží v literárnom múzeu za prítomnosti hostí a sponzorov. „Krstnými rodičmi“ boli pani poslankyňa Ľubica Rošková a pán primár Makohus, ľudia ktorým je folklór blízky, ľudia ktorí sú blízki Ondavčanke. Ďakujeme všetkým, ktorí nám pomohli pri naplnení nášho sna.

...a sen sa stal skutočnosťou.

**Nataša Hrabovská, vedúca
FS Ondavčanka**

ZA ONDAVU Z TAMTEJ STRANY

Za Ondavu z tamtej strany, za Ondavu z tamtej strany býva Janík maľovaný, býva Janík maľovaný.

Za Ondavu za turničku, za Ondavu za turničku, chodzí ťu mne na koničku, chodzí ťu mne na koničku.

Ľem kec ceče voda mutna, ľem kec ceče voda mutna, že nepridze ja vše smutna, že nepridze ja vše smutna.

Ja na brišku čekam stojim, ja na brišku čekam stojim z nepokojným šercom svojim, z nepokojným šercom svojim.

Ale kec ho bačim okom, ale kec ho bačim okom, bežim ťu Janičkoj skokom, bežim ťu Janičkoj skokom.

ZO ŽIVOTA MATERSKEJ ŠKOLY

Do našej materskej školy bolo v šk.r.2012/2013 k 1.septembru zapísaných 14 detí vo veku 2-6 rokov. Do konca šk.r. sa tento počet zvýšil na 16.Z toho je 10 chlapcov a 6 dievčat. Tri deti nám odchádzajú do ZŠ a vydali sme štyri nové prihlášky na predprimárne vzdelávanie sme vydali. Zriaďovateľom MŠ je Obec Bánovce n/Ondavou. V zariadení pracujú dve kvalifikované učiteľky, vedúca ŠJ a kuchárka v kumulovanej funkcii s upratovačkou. Aj v tomto šk.roku sme v MŠ zorganizovali a zúčastnili sa rôznych akcií a aktivít určených pre deti, ale aj rodičov .Spomeniem napr. tieto: Výstavka a ochutnávka zaujímavých plodov záhrad; Mesiac úcty k starším; Z leta vanie cestovanie- zapojili sme sa do projektu: Vytvoríme spoločne rekord v čítaní a riešení hádaniek v jeden určený deň, vyhlásený časopisom Zvonček; Škôlka Ježka Separka -zapojili sme sa do enviroprojektu separovania odpadu/rodičia s deťmi zhotovovali veľmi pekných a nápaditých ježkov a zvonkohry z odpadového materiálu ,aktívne sa zúčastnili zberu papiera;/Zimné radovánky; Karneval; Tajomný vesmír -návšteva z Hvezdárne Michalovciach, Deň veselých zúbkov -projekt DM drogerii; Stavanie mája a opekačka; Deň matiek; Deň detí- návšteva MŠ Ložín - deti si mohli pozrieť prácu hasičov, športové popoludnie na futbalovom ihrisku; Janko Hraško- projekt Únie žien PRE ZDRAVIE; Športová olympiáda hviezdíček -MŠ Malčice ;Ježko Separko -návšteva divadelného predstavenia v KD Bracovec ;Bánovský Čurbes. Touto cestou by som sa chcela poďakovať za výdatnú pomoc a spoluprácu zriaďovateľovi, Rade školy, všetkým rodičom a pracovníkom MŠ pri organizovaní týchto podujatí.

Otkienko pre rodičov: 7 TAJOMSTIEV UČITEĽOV

Vy zápasíte dvadsať minút s vaším trojročným potomkom, aby ste mu obliekli kabátik, ale jeho učiteľka v MŠ zvládne 23 detí/vrátane toho vášho/ za menej ako tri minúty. Aké je jej tajomstvo? Samozrejme, čiastočne má výhodu ,že nie je ich rodičom -i malé deti majú väčší rešpekt pred cudzími ľuďmi a dôsledkom je, že sa skôr nechajú vychovávať nimi ako vlastnými rodičmi. Ale tajomstvo neposiláva iba v tom. Učiteľka sa naučila i vymyslieť veľa rôznych trikov, aby pomohli malým deťom učiť sa, aby urobili výchovu v triede efektívnejšou a svoju prácu zábavnejšou .Podelte sa s nami o tajomstvo ich úspechu.

1.Škôlkári nesmú byť v škôlke pomalí. Aj vám sa každé ráno dieťa snaží prekazitiť pokus vyjsť dverami vášho bytu, ale okamžite sa otočí na päte, keď p. učiteľka oznámi, že je čas vrátiť sa z ihriska späť do škôlky? Vysvetlenie je dosť jednoduché."**Keď niečo povieme, deti vedia, že to tak aj myslíme,**" tvrdia učiteľky. Rodičia úplne bežne povedia na ihrisku svojim deťom:" Už ideme domov" a potom sa zrazu zastavia a rozprávajú polhodinu s iným rodičom, alebo odchod na požiadanie svojho dieťaťa donekonečna odkladajú. Ak sa rodič takto správa, hrozí mu, že ho dieťa nebude poslúchať, lebo si bude myslieť, že to ,čo mu hovorí ,nemyslí doslovne. Čo to znamená v praxi? Buďte k dieťaťu nežný, ale súčasne **striktne dodržiavajte určité pravidlá** – dajte mu vedieť 5 min. pred odchodom a čas odchodu mu oznámte definitívne a objektívne. Môžete k nemu podísť a vziať ho do náručia, až kým nepochopí, že to myslíte naozaj vážne. Môžete použiť ako signál napr. zvonček, časovač na vajička, blikavé svetlo v detskej izbe, aby každý vedel, že je čas obeda ,alebo aby ste naznačili deťom, že je čas odložiť hračky. Aj systém počítania/ako napr.- Kým napočítam do 30, chcem vidieť upratanú izbu/,núti deti rýchlo upratať. Mnoho rodičov, slubuje deťom sladkú odmenu, ak chcú, aby niečo urobili, ale toto by malo byť naozaj výnimkou -nakoniec ,odmena vo forme osobného úspechu znamená pre deti oveľa viac ako odmena formou materiálneho stimulu." Dovoľme deťom medzi sebou sebou súťažiť ,pomôže to rozvoju ich rýchlosti a tiež poskytnie ohromnú možnosť učenia sa."

2.Deti vedia a chcú pracovať s rôznymi predmetmi oveľa skôr, ako si myslíte. Väčšina rodičov, ak chce deti naučiť pracovať s ceruzkou, perom či nožnicami, robí chybu v tom, že im ich jednoducho dá do rúk. Najprv sa deti majú učiť zvládnuť základné motorické zručnosti a činnosti pomocou takých aktivít, ako sú zbieranie orieškov a malých kociek pomocou kuchynských klieští, navliekanie korálok na šnúрку, valcovanie plastelíny, a dokonca jej ľubovoľné strihanie, čím si posilňujú svaly rúk. A naučia sa pracovať s nožnicami. Keď sa vaše dieťa stane trochu zručným, dovoľte mu strihať papier -ale len takým spôsobom, ktorý mu zaručí úspech. Pre deti v predškolského veku predstavuje vystrihnutie nejakého obrázku často príliš zložitú úlohu. Lepším riešením je strihanie malých tenkých prúžkov papiera -jedno strihnutie a dieťa prežije pocit veľkého úspechu. Pripravte dieťaťu množstvo tenkých pásov papiera rôznej farby a škatulu, do ktorej môže postrihané papieriky vkladat'. Potom mu dovoľte nastrihané kúsky papiera nalepiť na papierovú podložku a zavesiť svoj výtvar na stenu. Rovnako dobrým materiálom na nácvik strihania je kľbko priadze.

3.Správny denný režim a pevný čas sú pre prirodzený odpočinok veľmi dôležité. Možno pokladáte za zázrak, že vaše dieťa si v škôlke poobede zdieľne so skupinou iných detí, pretože doma vo svojej pohodlnej posteli to nedokáže. Predškolské zariadenia majú výhodu oproti rodine. Dieťa je v skupine iných detí, ktoré vykonávajú rovnakú činnosť, takže je to jednoduchšie -dieťa sa riadi vôľou skupiny. A aj keď si nemôžeme doniesť domov skupinu trojročných detí, aby si spoločne poobede

zdieľali, existujú aj iné riešenia. Deťom doprajme minimálne pol hodinky na relaxáciu a až potom im umožníte, aby si zdieľali. Buďte pritom opatrní a nevykonávajte s deťmi takú činnosť, do ktorej by sa priveľmi pred spánkom pohružili a nechceli ju prerušiť. Mohlo by sa stať, že by odmietli ísť spať. Ďalším krokom je vytvoriť z týchto činností dennú rutinu, systém odpočívania fungujúci na nasledovnom princípe: ten istý čas, tá istá posteľ, tie isté očakávania :ticho, alebo spánok.

4.Spôsob,akým veci hovoríte, je minimálne tak dôležitý ako to, čo hovoríte. Máte problém zaujať pozornosť vášho dieťaťa? V nijakom prípade nezvyšujte hlas. Deťom je jedno, s akou hlasitosťou s nimi rozprávate. Učiteľky sa pokúšajú striedať rôzne slovné taktiky, používajú šepkanie, rôzne hlasy, spev alebo ústami vyslovujú slová bez zvuku, a by zaujali pozornosť detí. Používajú i vizuálne pomôcky, ako je výrazná mímika -dvíhnu ruky, dotknú sa prstom svojho nosa, prosia deti, aby urobili to isté, keď budú ticho. Snažte sa, aby pokyny, ktoré deťom dávate ,boli krátke ,zrozumiteľné a priamočiare.

5.Vaše dieťa sa chce obliekať samo. Väčšina malých detí túži po pocite nezávislosti, sebadôvery a úspechu, a to prichádza i vo chvíli, keď sa dieťa dokáže obliecť samo. Ak mu to chcete uľahčiť, zamyslite sa pri kúpe šiat nad tým, na akom stupni vývoja sa vaše dieťa nachádza. Napr., trojročné dieťa sa určite neoblečie tak šikovne do rifli so zipsom a gombíkmi ako napr. do teplákov. Potom vymyslíte vlastný spôsob, ako dieťaťu pomôcť v samostatnom obliekaní. Ďalšou fintoou je označenie šiat, aby dieťa vedelo rozlíšiť, ktorá je predná a ktorá zadná strana oblečenia. Tak tiež môžete označiť jednu topánocku hviezdíčkom, malou samolepkou, bodkou a naučiť dieťa, aby si označenú topánocku obúvalo stále na tú istú nohu. Alebo : opýtajte sa svojho dieťaťa, či sa jeho topánky na seba hnevajú: ak má topánky obuté správne, topánky budú jedna druhú bozkať/dotykať sa jedna druhej;/ak sú obuté nesprávne, hnevajú sa jedna na druhú, odvracajú sa od seba. Aby ste naučili svoje dieťa narábať so zipsom a gombíkmi, nechajte ho ,aby si to vyskúšalo na niekom inom -bude lepšie vidieť, čo robí. Je dôležité, aby sa to robilo so skutočným oblečením. Dovoľme vašim deťom, aby obliekali veľkých plyšových medvedov do svojich šatočiek. A dajte svojmu dieťaťu možnosť, aby mohlo dotiahnuť zips na kabáte potom, čo mu ho zapnete, dodáte mu tým pocit úspechu.

6.Dobré skutky a spravodlivé rozdelenie sa nemusia byť traumatizujúce. Dospelý človek vie, že niekedy jednoducho musí stáť v rade a na niečo čakať. Je s tým zmierený až do chvíle, kým sa niekto pred neho niekto nepostaví a nepredbehne ho. Deti majú rovnaké očakávania spravodlivosti, čestnosti a poctivosti. Väčšina detí sa spravodlivo podelí a bude robiť dobré skutky tak dlho, kým je systém spravodlivý. Keď sa dve deti hádajú o jednu a tú istú vec, pohovoríme si s nimi o tom, že bitkou problém nevyriešia. Po bitke príde plač a pocity hnevu. Povieme dieťaťu, ktoré je najviac rozčúlené: Dovoľ, aby som si teraz vypočula Janka a potom si vypočujem teba. Ono hneď stíchne, pretože vie, že si vypočujem obe strany. Kým príde rad na neho, trochu sa upokojí. Učiteľka sa potom snaží presvedčiť deti, aby si v budúcnosti pekne hračku vypýtali, alebo ju nechali inému dieťaťu, keď sa s ňou už dohrali. Ak tento prístup nefunguje, pomôže vytvorený oficiálny postup pre spravodlivú výmenu hračiek medzi deťmi. Deťom, ktoré čakajú na obľúbenú hračku, stanovte presný čas na hranie, po vypršaní si ju vymenia.

7.Ak chcete dieťa niečo naučiť, hrajte sa. Dúfame ,že keď prídu deti zo školy domov, povedia, že bola veľká sranda. Hráme sa celý deň, pretože hra je spôsob ,akým sa deti učia. Všetko robíme zábavnou formou, nie mechanickým učením.

Ale najväčším tajomstvom, prečo sa vaše dieťa môže uvoľniť, tešiť i učiť sa nové veci ,je v prvom rade to, že má svoju tajnú zbraň: VAŠU BEZPOMIENEČNÚ LÁSKU.

Jana Ďuriková, riaditeľka MŠ

MÚDROTI NAŠICH DETÍ

Prvý deň v materskej škole :Trojročný chlapec príde do triedy, prechádza sa po nej a poľhúka. Nakoniec si unavene sadne a sám pre seba zahlási: "Ja mám také nervy!"

Na edukačnej aktivite sa rozprávame o tom, kto sa ako volá:
Učiteľka : No povedz teraz deťom svoje meno ty. Ako sa voláš?
Dieťa : Janko
Učiteľka : A či?
Dieťa pokrčí plecami.
Učiteľka mu to povie jeho priezvisko.
Hej ?- dieťa s údivom pokrčí pleciami.
Ide pieseň dokola:
Učiteľka :A ako sa voláš ty?
Dieťa : Jurko.
Učiteľka :A či?
Dieťa : Mamou.
Učiteľka : A mamka je či?
Dieťa : Tatijova.
Učiteľka : A ocko je či?
Dieťa : Moj.

Pracovné povolania, profesie rodičov.

**Učiteľka :Deti, ako sa volá ujo, ktorý sa stará o zeleň, záhrady?
Janko pohotovo zahlási: "Môj ocko."**

Zimné radovánky: Napadal prvý sneh. Deti sa tešia. Jedno z detí : "Pani učiteľka a ja sa budem u deda aj lyžať. On má doma lyžalky."

Pri hrách na dvore sa Ďurko nezmesť do kože. Učiteľka ho zoberie k sebe, porozpráva sa s ním, tiež ho oboznámi s tým, že si trochu pri nej oddýchne. Po chvíľke ošivania Ďurko zahlási : "Pani učiteľka, už som si oddýchol. Môžem sa ísť hrať?" Učiteľka sa ho pýta : "A nebudeš už tak vystrájať? Budeš počúvať, čo sa ti povie?" Ďurko odpovie : Áno. Učiteľka : „A dokedy?" Ďurko: „Ta doteraz“.

PERLY, KTORÉ VYTRÚSILI DETI

V maminom brušku je bábätko, iba neviem, ako ho zhltna.

Človek čím je starší, tým sú jeho zuby drahšie.

Babička je tlstá preto, že je plná lásky.

Keď babku bolia zuby, jednoducho ich dá do pohára.

Babička sa odsťahovala na druhý svet. Teraz už aj ja mám niekoho vzahraňiči...

Adopcia dieťaťa je vlastne oveľa lepšia možnosť, ako pôrod. Rodičia si sami môžu vybrať dieťa a nemusia za každú cenu prijať to, čo práve dostanú.

Nechápem, prečo sa mamka hnevá, že som rozbil vázu. Aj tak bola stará, dokonca čínska, ani nie naša...

Najosožnejšie zviera na svete je prasa. Každú jeho časť možno zužitkovať: prednú a zadnú časť ako mäso, kožu na topánky, tuk na maľ, srst' na kedy a jeho menom dokonca možno aj nadávať.

Sestra zase ukončila ročník so samými jednotkami. Stavme sa, že to mi robí naschvál.

Dievčatká preto nevedia cikať postojacky, lebo nevedia, čo majú chytiť do ruky

ŠICKIM VICHODŇAROM... DRUHI BI I TAK NEROZUMELI

Hutori vichoňar kamaratoj z Bratislavi : „Ja kec chori, ta še l'i-čim furt z medicinu našej baby : „ Kecz mi ňetravi – piju pivo, kecz mi ňesmakuje jejs – piju bili vino, kecz mam ňizki tlak – piju červeni vino, na visoki tlak sebe dam koňak a kecz mi nachladzeni ta šl'ivovicu. Kamarat še ho pita : „A kedi piješ vodu?" „Ta ja taku cho-rotu išče ňemal !“

Idu po Bratislave dvojko poslanci Narovnej rady, pristavia še před vkladom a jeden hutori druhomu: „Sluchaj Ďuri , ľudze nam furt pišu, že šicko taki drahi a že še u nas ňeda vižic. A tu u vkladze patrim : Gerok - 20 €., geročok - 15 €., nohavki -10 €.. Tac co še jim ňebači, toto plani ceni ?“ A to druhu mu hutori : „Podz hetka Miki, šak to čiscareň !“

Znace kedy u Bratislave koňec šveta? Furt kecz tam napadňe vecej jak 10 centimetrov šňihu.

Deň matiek

Zemplínsky pohár v Humennom

Predvianočné stretnutie

Stavanie mája

Tina van der Hollander

SPOLOČENSKÉ OKIENKO – KOĽKO NÁS JE?

KOĽKO NÁS JE?

(stav obyvateľov k 31. 5. 2013)

Počet obyvateľov spolu: 722
Muž: 365
Ženy: 357

VITAJ DIEŤATKO MEDZI NAMI:

„Vitajte, milé detičky,
na svete, pod slniečkom.
Pozrite, čo ste nevideli,
keď vás mamičky nosili pod srdiečkom.
Otvorte očka, nastavte dlane,
nech dúha s rozprávkou sadnú si na ne...“

Dorota Demčišáková č.d. 70
Lukáš Dobias č.d. 73
Barbora Lukáčová č.d. 200
Michaela Matťová č.d. 204
Jozef Parihuz č.d. 156
Samuel Pivarník č.d. 226
Sophia Kaľavská č.d. 22

POSLEDNÉ ZBOHOM:

„Ten, kto poznal, spomenie si,
ten, kto miloval, nezabudne.
Odišli ste cestou, ktorou musí ísť každý sám,
len dvere spomienok zostali otvorené...“

Juraj Kočiško č.d. 221
Miroslav Ortutai č.d. 157
Ladislav Adam č.d. 7
Anna Grošková č.d. 54
Ján Loch č.d. 129
Štefan Šestko č.d. 249
Nadežda Ločovová č.d. 228

Cyril Čurma č.d. 237
Mária Bučková č.d. 195
Michal Marciník č.d. 72

NAŠI JUBILANTI

Mladosť. Čo toho prešlo odvtedy!
Pre mnohých dávno je to!
Nech ťa neporaní jeseň človeka.
Jej plodmi je múdrosť a skúsenosť rokov ...
Udel ten sa nezmení a má nás v uzlíčku,
v každom z nás vyhlbi studničku ...

NAJSTARŠÍ OBYVATELIA BÁNOVIEC N./O.:

Mária Ihnátová č.d. 97 93 rokov
Mária Ivanová č.d. 27 92 rokov
Alžbeta Ločovová č.d. 29 92 rokov
Mária Poláková č.d. 164 90 rokov
Mária Ločovová č.d. 33 89 rokov

85 ROKOV SA DOŽÍVAJÚ:

Michal Vaľovský č.d. 28
Zuzana Bučková č.d. 195
Anna Pivarníková č.d. 16
Mária Papcunová č.d. 47
Anna Ondovčíková č.d. 82

80 ROKOV SA DOŽÍVAJÚ:

Ján Dudáš č.d. 75
Pavol Mižík č.d. 107
Anna Horovčáková č.d. 202
Zuzana Ihnátová č.d. 211

75 ROKOV SA DOŽÍVAJÚ:

Mária Čuhaničová č.d. 181
Zuzana Popovičová č.d. 54

Mária Danková č.d. 223

70 ROKOV SA DOŽÍVAJÚ:

Štefan Hübler č.d. 57
Ján Popelaš č.d. 162
Michal Staroškovič č.d. 182
Katarína Tkáčová č.d. 105
Agnesa Saňová č.d. 86
Anna Gubaňarová č.d. 10
Anna Šurimová č.d. 186

65 ROKOV SA DOŽÍVAJÚ:

Ján Hrubý č.d. 214
Emil Loch č.d. 56
Ľubomíra Maťašová č.d. 46
Helena Tkáčová č.d. 48
Mária Janindová č.d. 24
Anna Bajuzíková č.d. 43
Mária Matejová č.d. 1
Mária Dankaninová č.d. 120
Jana Ondová č.d. 158
Anna Balická č.d. 132
Jolana Tóthová č.d. 146
Veronika Popeľašová č.d. 162

60 rokov sa dožívajú:

Dušan Biačko č.d. 222
Michal Tkáč č.d. 97
Juraj Varga č.d. 98
Juraj Papcun č.d. 198
Milan Kosec č.d. 259
Štefan Platonov č.d. 4
Anna Biačková č.d. 222
Hana Papcunová č.d. 230
Mária Kráľová č.d. 113
Darina Maťašová č.d. 112
Anna Ondová č.d. 140
Anna Rimarová č.d. 73
Emília Ortutaiová č.d. 96

Zaujímavosti z evidencie obyvateľov alebo ako sa zmenili Bánovce n./Ondavou za posledných dvadsať rokov.

Agenda obecných úradov je veľmi rôznorodá. Patrí do nej aj evidencia obyvateľov – prihlasovanie a odhlasovanie občanov - evidencia na prvý pohľad nezaujímavá. Ale nie je tomu vždy tak, lebo práve z nej sa dajú vyčítať mnohé zaujímavé informácie o nás – Bánovčanoch. Evidenciu obyvateľov obce robím od roku 1992 a za tých 20 rokov sa mnohé zmenilo. Pozrieme sa napr. na počet obyvateľov. V roku 1992 mala naša obec 792 obyvateľov, zatiaľ čo k 31.12.2012 nás bolo 722. Za uvedené obdobie bol najnižší počet obyvateľov zaznamenaný na konci roku 2010, keď počet klesol na 698. Zobrala som do rúk evidenciu od roku 2008 a pozrite sa aká je štatistika za posledných 5 rokov, čo sa týka počtu narodených detí, zomrelých, prisťahovaných a odsťahovaných občanov:

Štatistika za roky 2008 - 2012

	Rok 2008	Rok 2009	Rok 2010	Rok 2011	Rok 2012
Narodené deti:	3	5	6	4	7
Zomrelo:	10	13	16	8	10
Prisťahovalo:	13	13	16	28	26
Odsťahovalo:	11	7	22	15	8

Za dvadsať rokov, pod vplyvom spoločenského a politického vývoja na Slovensku i v celej Európe, nastali výrazné zmeny. Slováci vo väčšej miere cestujú po svete, a to nielen na dovolenky ale hlavne za prácou. Okolo 50 obyvateľov našej obce, hlavne mladých, žije či už dočasne alebo aj trvalo v cudzine – od susednej ČR, cez Švajčiarsko, Rakúsko, Írsko, Veľkú Britániu, Belgicko, Nórsko až po USA - a do rodnej obce chodievajú zväčša len na dovolenku. Ich počet bol pred niekoľkými rokmi ešte vyšší, ale mnohí sa vrátili domov, či už z rodinných dôvodov alebo pod vplyvom hospodárskej krízy. To sa odrazilo aj v množstve párov sobášiacich resp. ži-

júch v partnerskom vzťahu s cudzincom i na menách narodených detí. V evidencii obyvateľov máme nové, nezvyčajné ženské mená napr. Sophia, Sára, Vivien, Laura, Emma, Olívia.

Ešte zaujímavejšie a menej tradičné sú mužské mená malých občanov našej obce – Ibrahim, Bryan, Ryan, Lucas, Dirk, Kaleb, Angelus.

A čo myslíte, ktoré sú najčastejšie mužské a ženské mená vyskytujúce sa medzi našimi občanmi? Asi by ste uhádli, lebo napriek modernej dobe, najčastejšie sa v našej evidencii vyskytujú naše tradičné slovenské mená Mária /43x/, Anna /42x/, Katarína /13x/, Zuzana /11x/, Lucia a Ľudmila /9x/, Ján/36x/, Peter/25x/, Milan/17x/, Michal/16x/, Martin/14x/

Nuž čo – časy sa menia a my ľudia sa meníme s nimi!

Vybrané výsledky zo sčítania obyvateľov domov a bytov v rokoch 1991, 2001 a 2011

Ukazovateľ	SODB 1991	SODB 2001	SODB 2011
Obyvatelia spolu - počet	786	758	706
Muži - počet	388	375	353
Ženy - počet	398	383	353
Obyvatelia podľa národnosti:			
Slovenská národnosť %	98,47	96,7	94,76
Česká národnosť %	1,27	0,66	0,42
Maďarská národnosť %	0,13	0,4	0,28
Rusínska národnosť %	0,13	0,13	0,14
Obyvateľstvo podľa náb. vyznania:			
Rímskokatolícka cirkev %	50,64	56,07	52,27
Reformovaná kresťanská cirkev %	spolu s evanj.cirkvou	—	18,55
Gréckokatolícka cirkev %	11,32	12,4	9,2
Evanjelická augsburského vyzn.%	25,19	6,6	6,94
Pravoslávna cirkev %	1,53	1,19	1,7
Svedkovia Jehovovi %	—	—	0,28
Bez vyznania %	2,67	1,98	—
Nezistené náboženské vyznanie %	8,65	2,11	11,07

Ludmila Geročová

BÁNOVSKÍ HASIČI

Vážení spoluobčania, prešiel rok a my sme zažili niekoľko nečakaných situácií v našom zbere a úspechov na súťažiach. Touto cestou mi dovoľte informovať vás o nich aj prostredníctvom týchto obecných novín. V prvom rade by som vás oboznámil s niektorými aktivitami, ktoré sa stali v uplynulom období. V minulom roku sme zriadili našu internetovú stránku - www.dhzbanovecnadondavou.estranky.sk, na ktorej uverejňujeme fotky z našich akcií a súťaží. V tomto roku nás ešte čaká ďalšia úloha registrácia na príjem 2% z dane, aby sme tak získali na nový spôsob spolufinancovania DHZ. Po zmenách v niektorých zákonoch a získaním potrebných povolení sa nám neoplatí usporadúvať diskotéky, lebo v prípade väčšieho konfliktu môžeme byť ako organizátori aj trestne stíhaní a do takého rizika sa nikto radšej nepúšťa. V blízkej dobe budeme radšej oslovovať našich podnikateľov o finančnú pomoc. Úvodom by som začal s našim družstvom žien, ktoré náš zbor reprezentovali hádam najviac v minulom roku. Po ťažkých a namáhavých sobotných tréningoch na domácom futbalovom ihrisku počas letnej sezóny sa naše úsilie začalo pomaly zúročovať. V minulom roku sme sa po prvýkrát zúčastnili na XXI. ročníku o Pohár Zemplína ešte s družstvom dorasteniek a obsadili sme 4. miesto vo Veľkých Revištiach v okrese Sobrance. Na tejto hasičskej súťaži sa zúčastňujú iba najlepší a víťazi okresov. Na obvodovom kole v Malčiciach boli už aj naši muži, ktorí sa umiestnili na 7. mieste a naše ženy opäť súťaž vyhrali. Zapojili sme aj do súťaženía vo varení gulášu na Bánovskom čurbese s družstvom žien a predviedli sme názornú ukážku v požiarnom útoku. Pre veľký ohlas od našich spoluobčanov si tento rok ukážku opäť zopakujeme a pridáme aj čosi na viac. Po tejto obecnej akcii sme sa zúčastnili ešte dvoch pohárových súťaží a to v Zbinciach a opäť vo Veľkých Revištiach s družstvom žien, kde sme dostali diplomy za účasť. V tomto roku sme boli znova účastníkmi súťaže s družstvom žien na XXII. Ročníku o Pohár Zemplína, ktorý sa konal v Humennom a dostali tak možnosť opäť reprezentovať okres Michalovce. Tento raz sme skončili na peknom 3. mieste a doniesli sme domov aj pekný pohár za toto umiestnenie. Škoda, že sme pre väčšiu poruchu nášho stroja nedokončili druhý pokus, boli by sme určite prví.

V máji tohto roku sme organizovali po dlhšej dobe domácu Obvodovú súťaž na ktorej sa zúčastnilo 15 družstiev. Naše ženy získali 1. miesto a zabezpečili si tak účasť na Krajskom kole v obci Odorín, okres Spišská Nová Ves a tiež budú štartovať na budúcom ročníku Zemplínskeho pohára vo Vranove nad Topľou. Dorastenci obsadili 3. miesto. V mesiaci júl nás ešte čaká jedna, a to domáca Nočná súťaž. Bude sa konať trochu netradične v piatok na Cyrila a Metoda so začiatkom o 22:00 hodine. Po prvý raz v histórii budeme v Bánovciach organizovať súťaž v noci. Čakáme aj hojnú účasť súťažných družstiev z pozvaných obcí zo štyroch okresov Zemplína. Organizovanie Nočných pohárových súťaží je teraz novodobý trend, v ktorom pokračujú aj okolité obce napr. obec Zbince a obec Staré. Taktiež ešte máme možnosť účinkovať na denných pohárových súťažiach vo Veľkých Revištiach, Bystré, Sol'a a Merník, okr. Vranov nad Topľou. Aj naši žiaci a žiačky nám počas celého roku v reprezentovaní našej obce a DHZ robili a robia radosť, keď v máji minulého roku na územnom kole hry PLAMENÍ sa družstvo chlapcov umiestnilo na 3. mieste a dievčatá skončili na 4. mieste. V októbri sa na Vinnom jazere konal „DEŇ MLADÝCH HASIČOV“ a úspešnejšie boli obe naše družstvá dievčat, ktoré skončili na 1. a 3. mieste a chlapci skončili na 4. mieste. V novembri sa obe dievčenské družstvá zúčastnili vo Svite na súťaži „O putovný pohár prezidenta DPO SR“ kde sa umiestnili na

25. a 26. mieste z 90. súťažných družstiev. V decembri 2012 sa konali Halové majstrovstvá mladých hasičov a naši žiaci tam nemohli chybať. Dievčatá sa umiestnili na 1. mieste a chlapci na 3. mieste.

Po konečnom zhodnotení celého súťažného ročníka sa stali absolútnymi víťazmi a získali tak „PUTOVNÝ POHÁR PREDSEDU ÚZEMNÉHO VÝBORU DPO“ Okresu Michalovce pre rok 2012. To tiež svedčí o tom, že nepodceňujú svoje tréningy pod vedením Štefana Kandu a neberú ich len tak na ľahkú váhu, ale trénujú poctivo a zodpovedne. V tomto roku v mesiaci máj sa zúčastnili dve družstvá žiakov na územnom kole hry PLAMENÍ 2013 a celkovo sa umiestnili na 2. mieste dievčatá a chlapci skončili na 3. mieste. Po novom roku 2013 sme nezanedbali na naše poslanie a naďalej sme pracovali v Požiarnej zbrojnici na opravách našej techniky a kúpili sme aj nové športové hadice a nový pákový rozdeľovač pre našich súťažiacich. Naša práca však nevyšla na zmar, keď začiatkom februára sme boli privolaní na prvotný zásah starostkou obce Ľudmilou Ďurčákovou a obecným poslancom Jánom Tomášom k povodňam vo večerných hodinách na železničnú stanicu. Po rýchlom presune našej techniky sme spoločne s jednotkou Hasičského a záchranného zboru z Michaloviec mali spoločný koordinovaný zásah pri odčerpávaní vody z pivničných priestorov obytného domu. Naše obe mašiny vydržali bežať v kuse až do rána. Povel k ukončeniu zásahu po prehodnotení situácie bol vydaný až v nedeľu ráno o 05:00 hodine. Aj na takéto udalosti musíme byť vždy pripravení. Preto sa robia rôzne súťaže, aby sa preveroval stav hasičskej techniky a aby ľudia vedeli, čo majú v tej danej situácii robiť a zbytočne nezmätkovali. V marci počas snehových závejov naši členovia a hasiči tiež pomáhali pri odpratávaní snehu z „cintorínskej“ ulice. V požiarnej zbrojnici sme si opravili osobné auto Volkswagen Golf, ktoré sme dostali na obec z Policajných opravovň Ministerstva Vnútra SR a mohli ho spoločne s TJ FK začať používať. Tiež sme začali aj s prácami na vonkajších úpravách pred Požiarnou zbrojnicou a to vyčistením priestranstva a pokládkou cestných betónových obrubníkov. V apríli sme s našou mládežou z DHZ a predstaviteľmi Územného výboru DPO v Michalovciach pomohli zorganizovať v Múzeu Pavla Horova „Stretnutie Zaslúžilých členov DPO SR“ okresov Michalovce. Svojou návštevou nás poctil z Bratislavy aj generálny sekretár DPO SR pán. Vendelín Horváth a starostovia niektorých obcí. V programe vystúpili naše mladé žiačky z DHZ a potom nasledovala prehliadka múzea a Požiarnej zbrojnice.

Pozvaný bol aj prezident Hasičského a Záchranného zboru SR - pán. Plk. JUDr. Alexander Nejedlý, ktorý sa pre naliehavé povinnosti nemohol tohto stretnutia zúčastniť a vopred sa nám ospravedlnil. (lesný požiar vo Vysokých Tatrách). Na záver tohto článku, vám chcem ešte oznámiť, že sme sa so starostkou obce obrátili so žiadosťou na Prezídium Hasičského a Záchranného zboru SR do Bratislavy o pridelenie Hasičského auta na náš DHZ. Naša technika má už viac ako 40 rokov a je veľmi nákladné ju udržiavať a stále opravovať. V krátkej dobe nato sme dostali odpoveď od samotného Prezidenta plk. JUDr. Alexandra Nejedlého, ktorý sa našou žiadosťou zaoberal a v súčasnej dobe nedisponoval nami požadovanou technikou. Našu žiadosť bude naďalej evidovať na Ministerstve Vnútra SR a Prezídium Hasičského a Záchranného zboru SR a v prípade splnenia podmienok zákona č. 278/1993 Z.z. nás bude ešte informovať. V programovom vyhlásení vlády SR je zaradené až do roku 2015 aj presun prebytočnej techniky od profesionálnych hasičov na DHZ. Pevne verím, že sa tam aj pre nás niečo nájde. Myslím si, že na Slovensku ešte stále platí pravidlo „Kto o nič nepožiadala, ani nič nedostane“.

S pozdravom

Ladislav Maťaš, Predseda DHZ

Vážení spoluobčania, priaznivci športu - najmä futbalu.

Dovoľte mi, aby som sa k Vám opäť po roku prihovril a stručne zbilancoval fungovanie nášho futbalového klubu za posledný rok. Sezónu 2011/2012 naše družstvo mužov ukončilo na 10-tom a družstvo dorastencov na 9-tom mieste. Počas letnej prestávky sme sa zúčastnili turnaja o Oľchovský pohár, keď vo finále zo značiek pokutového kopu sme vyhrali nad Bracovcami a stali sme sa víťazmi - v konkurencii mužstiev Ložina, Malčíc, Bánoviec a už spomínaných Bracoviec. V tomto prestupovom období sme predĺžili hosťovanie Martinovi Bodnárovi. Dalibor Cigler prišiel na polročné hosťovanie z Močaran a Maroš Fajner na ročné hosťovanie z Pozdišoviec - výmenou za Jána Baka. Po 8. kole odišiel Pavol Staroškovič na hosťovanie do Močaran do roku 2014. Jesennú časť aktuálneho súťažného ročníka sme začali domácou výhrou nad Veľkými Slemencami v pomere 3:2. Najviac nás môže mrziť domáca prehra s Bracovcami 1:2, keď do polčasu sme viedli 1:0 a nedokázali sme v závere udržať aspoň takýto výsledok a domáca prehra s Veľkými Kapušanmi „C“ 2:3. Okrem týchto zápasov však boli aj svetlé momenty , a to v podobe výhier v Pozdišovciach 0:3 a v Oborine 1:3.e Jesennú časť sme ukončili na 9-tom mieste s 15-timi bodmi. Naším najlepším strelcom bol Dalibor Cigler so 7-mimi strelenými gólmi. Veľkú radosť nám robia aj naši dorastenci, ktorí po jeseni obsadili pekné 4-té miesto s 19-timi bodmi. V priebehu tejto časti súťažného ročníka došlo aj k zmene na trénerskej stoličke u dorastencov – Jána Šoltésa vystriedal Ján Miglec. Zimná príprava, ktorá začala v polovici januára, neprinesla požadovaný efekt. Hráči nemali záujem o tréningy. Táto príprava bola asi jedna z najhorších za posledné obdobie. Po niekoľkých tréningoch mužstvo odohralo aj prípravné stretnutia. Našími súpermi v príprave boli družstvá Trhovišťa, Markoviec, Zemplínskej Širokej, Bracoviec a Ložina. Pre zlé počasie a nevhodné hracie plochy, športovo-technická komisia odložila prvé tri kolá jarnej časti, ktoré sa postupne odohrali 1.mája, 8.mája a 15.mája. Počas zimnej prípravy neodišiel žiaden hráč a ani sme žiadneho nezískali. Jamú časť sezóny 2012/2013 sme začali až piatym kolom, keď kolo predtým sme mali voľno z dôvodu postupu Kapušanských Kľačan do 1.triedy a to domácou výhrou nad Pozdišovcami 2:1. Tešiť nás môžu body dovezené z Veľkých Slemenciek kde sme vyhrali 2:3, a le zároveň nás môže mrziť aj prehraté zápasy v ktorých sme nedokázali streliť ani jeden gól! Momentálne po 23.kole sme na 11-tom mieste s 25-timi bodmi. V súčasnosti náš klub disponuje týmito hráčmi: Martin

Stropkovič, Jaroslav Polák, Peter Mičo, Marek Maďar, Jozef Parihuz, Miroslav Harčarik, Slavomír Prislupčák, Gabriel Timko, Martin Bodnár, Matúš Harčarik, Maroš Fajner, Martin Lojan a Patrik Sinčák .Ovela väčšiu radosť nám robia naši dorastenci, ktorí sú po 15-tom kole na peknom 5-tom mieste. Aj v tomto kalendárnom roku sa nám podarilo získať 2% z daní, ktoré síce nebudú až v takej výške ako minulý rok, ale predpokladáme , že aj tieto prostriedky pomôžu pri fungovaní klubu. Od 1.7.2012 Slovenský futbalový zväz zaviedol tzv. ISSF systém, ktorý spočíva v jednotnom prepojení všetkých futbalových klubov na Slovensku. Pre nás najpodstatnejšou zmenou oproti doterajšiemu systému je registrácia hráča a prestupy a hosťovania.

V závere chcem zdôrazniť fakt, že aj napriek zlej finančnej situácii, aj napriek mnohým nečakaným okolnostiam, futbal zostáva neoddeliteľnou súčasťou každého z nás. Na ihrisko nastupujeme s maximálnou zodpovednosťou a do hry vkladáme to najlepšie z nás, aby náš divák odchádzal maximálne spokojný s výrazom hry a výsledkom zápasu, lebo niet lepšieho balzamu na dušu ako po niekoľkých dňoch si „nechtiac“ vypočuť priaznivú odozvu fanúšikov, ktorí prežívajú s nami každú sekundu zápasu. Sme nesmieme vďační za vašu podporu, dôveru a pochopenie a nádeje vložené do našej hry.

Športu zdar a futbalu zvlášť. **Jozef Parihuz**, predseda FK Bánovce n. Ondavou

Historická fotografia bánovských futbalistov

OBCENÉ ZASTUPITEĽSTVO, STAROSTKA OBCE
A OBCENÝ ÚRAD V BÁNOVCIACH NAD ONDAVOU

Vás srdečne pozývajú na

„BÁNOVSKÝ ČURBES 2013“

ktorý sa uskutoční na futbalovom ihrisku v sobotu 29. júna 2013

PROGRAM:

- 15.00 Otvorenie Bánovského čurbesu
Deti z MŠ a mladé talenty z Bánoviec n/O.
- 15.20 Príhovor starostky obce a hostí
- 15.30 - 17.00 **Hlavný program:**
JOŽKO - JOŽKA a FS VARGOVČAN
FS ONDAVČANKA
- 17.00 - 18.00 Tombola
- 18.00 - 23.00 Diskotéka pre mladších, starších a pokročilých

SPRIEVODNÉ PODUJATIA:

- súťaž vo varení gulášu
- koníky pre deti
- ukážky - profesionálnych hasičov a útok DHZ

TEŠÍME SA NA VAŠU ÚČASŤ!!!

BÁNOVSKÉ NOVINY. Redakčná rada: Ľudmila Geročová a členovia Kultúrnej komisie pri OZ

Schválilo: Obecné zastupiteľstvo v Bánovciach nad Ondavou 14. júna 2013.

Neuverejnené príspevky sa nevracajú a sú k nahliadnutiu a prečítaniu v kancelárii Obecného úradu v Bánovciach nad Ondavou. **Foto:** Ľudmila Ďurčáková, Beáta Baková, I. Maďarová. **Sadzba a tlač:** Mgr. Michal Klíma - mydesign.

Počet: 300 kusov. Vychádza raz ročne. Neprešlo textovou úpravou.